

Sygn. akt VIII U 815/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO Dorota Stańczyk

Protokolant starszy sekretarz sądowy Maria Jamroz

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2016 roku w Lublinie

sprawy E. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o prawo do renty

na skutek odwołania E. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 13 marca 2014 roku znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala E. S. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 stycznia 2014 roku do dnia 31 lipca 2016 roku.

Sygn. akt VIII U 815/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 marca 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił E. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że Komisja Lekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, orzeczeniem z dnia 3 marca 2014r. nie uznała skarżącej za osobę niezdolną do pracy (decyzja k. 101 a.r.).

W odwołaniu od tej decyzji E. S. wniosła o jej zmianę i przyznanie jej prawa do renty. Wskazała, że od wypadku, jakiemu uległa w dniu (...) nadal ma (...)i nie może w związku z tym podjąć żadnej pracy, nadto potrzebuje pomocy innych osób do wykonywania codziennych czynności w gospodarstwie domowym (odwołanie k. 2-2v a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podnosząc argumentację jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (k. 8 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje

E. S. urodziła się (...)

Ma wykształcenie podstawowe, ostatnio pracowała jako sprzedawca; była to praca z przewagą wysiłku fizycznego, wykonywana w pełnym wymiarze czasu pracy, średnio – ciężka, wymagająca sprawności obu rąk, dłuższego stania, przyjmowania wymuszonej pozycji, wykonywana wewnątrz pomieszczeń (k. 85 a.r.).

W dniu 10 stycznia 2014r. E. S. złożyła wniosek o prawo do renty (k. 48-54 a.r.).

Badający skarżącą w dniu 30 stycznia 2014r. Lekarz Orzecznik ZUS rozpoznał: (...) w wywiadzie (dokumentacja orzecznicza) i stwierdził, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy (k. 86 a.r.).

Badająca skarżącą na skutek wniesionego sprzeciwu Komisja Lekarska ZUS (w dniu 3 marca 2014r.) rozpoznała: przebyte w lipcu 2013r. (...) (dokumentacja orzecznicza) i stwierdziła, że odwołująca się nie jest osobą niezdolną do pracy (k. 93 a.r.).

Powyższe orzeczenie stało się podstawą zaskarżonej w sprawie decyzji (k. 101 a.r.).

Postanowieniem z dnia 5 maja 2014r. Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii biegłych z zakresu neurologii i kardiologii celem oceny stanu zdrowia i zdolności do pracy skarżącej (k. 5 a.s.).

W opinii z dnia 25 czerwca 2014r. biegli - kardiolog dr H. S. oraz neurolog dr B. A. rozpoznali: stan po (...)i wskazali, że schorzenia nie powodują długotrwałej niezdolności do pracy ze względu na stan neurologiczny i kardiologiczny.

W uzasadnieniu biegli dokonali analizy zgromadzonej dokumentacji leczenia wnioskodawczyni i przedstawili wyniki dokonanego badania fizykalnego. Stwierdzili, że u badanej nie występują żadne patologie w zakresie centralnego układu nerwowego. Biegła wskazała na występowania jedynie (...)Biegli wskazali, że wielkość i zakres ewentualnego uszkodzenia(...)jest możliwy na podstawie badania specjalistycznego, w postaci między innymi badania elektromiograficznego, które nie zostało jednak przeprowadzone u opiniowanej. Biegli wskazali nadto, że nie występują u opiniowanej objawy korzeniowe ani piramidowe. Stwierdzili występowanie jedynie (...)Równocześnie jednak stwierdzili, że (...) bez powikłań narządowych nie powoduje niezdolności do pracy, podobnie jak niezdolności takiej nie powoduje stan (...) wnioskodawczyni (opinia k. 12-13 a.s.).

W związku z zastrzeżeniami skarżącej do powyższej opinii oraz jej wnioskiem dowodowym Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu ortopedii, celem oceny ewentualnej niezdolności do pracy E. S. (k. 35v a.s.).

W opinii z dnia 29 lipca 2015r. biegły ortopeda dr Z. T. rozpoznał: (...)w wywiadzie oraz stwierdził, że skarżąca winna zostać uznana za osobę częściowo niezdolną do pracy od dnia 20 lipca 2013r. do dnia 31 lipca 2016r.

W uzasadnieniu opinii biegły dokonał analizy zgromadzonej dokumentacji leczenia i opisał wyniki przeprowadzonego badania fizykalnego. Biegły wskazał, że po przebytych (...)oraz dość długiego leczenia usprawniającego, skarżąca nadal cierpi na znaczne ograniczenie (...) Lekarz specjalista wskazał nadto, że nadal pozostał u niej (...) Dodał, że skarżąca nie może uformować (...)Zdaniem biegłego, uprzednio sporządzona opinia lekarzy kardiologa i neurologa pozostaje bez wpływu na jego opinię. Wskazał jednak, iż jego zdaniem zasadnym jest dokonanie oceny stanu zdrowia skarżącej przez biegłego z zakresu medycyny pracy (opinia k. 39-39v a.s.).

Do powyższej opinii organ rentowy zgłosił zastrzeżenia domagając się dopuszczenia przez Sąd dowodu z opinii specjalisty z zakresu medycyny pracy (k. 47-48 a.s.).

W opinii łącznej z dnia 30 listopada 2015r. biegli – ortopeda dr Z. T. oraz lekarz medycyny pracy – dr L. M. rozpoznali:(...) (...), (...) i stwierdzili, że skarżąca winna być uznana za osobę częściowo niezdolną do pracy od dnia 20 lipca 2013r. do dnia 31 lipca 2016r.W uzasadnieniu biegli przeanalizowali historię leczenia skarżącej, wyniki przeprowadzonego przez siebie badania fizykalnego oraz potwierdzili wnioski zawarte w opinii biegłego ortopedy. Wskazali nadto, że w dniu przeprowadzonego przez nich badania sprawność(...) E. S. znacznie się różniła od stanu stwierdzonego i opisanego przez Komisję Lekarską ZUS w dniu 3 marca 2014r. Wskazali, iż zarówno z opisu, jak i karty pomiarowej badania w ZUS wynikało, że przeprowadzone wówczas badanie odwołującej się nie było zbyt dokładne. Biegli powzięli taki pogląd z uwagi na fakt, iż okazane i znajdujące się w aktach sprawy radiogramy na płytach CD: z dnia 23 listopada 2013r., 8 października 2014r. i 23 listopada 2015r. w projekcji a-p i bocznej prawego nadgarstka nie różnią się od siebie istotnie. Biegli podali, iż radiogramy te przedstawiają wygojone (...)Wskazali nadto, iż obecnie

występujący(...)jest stanem utrwalonym i szanse na to, żeby udało się znacznie poprawić jej stan czynnościowy poprzez rehabilitację są mierne. Niemniej jednak, zdaniem biegłych należy zastosować u skarżącej zabiegi fizykalne, mobilizację i kinezyterapię, być może także leczenie uzdrowiskowe w ramach prewencji ZUS. Podsumowując opinię biegli potwierdzili, że wnioskodawczyni jest osobą częściowo niezdolną do pracy w okresie od dnia 20 lipca 2013r. do dnia 31 lipca 2016r. (opinia k. 57-57v a.s.).

Do powyższej opinii strony nie złożyły zastrzeżeń zaś Sąd Okręgowy uznał, iż uzyskał już wyczerpujące informacje dotyczące stanu zdrowia odwołującej się i uzyskał od biegłych wiadomości specjalne niezbędne do merytorycznego i prawidłowego orzekania w niniejszej sprawie (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 września 1999 roku, II UKN 96/99).

W ocenie Sądu, wszystkie sporządzone w sprawie opinie odnośnie zawartych w nich rozpoznań schorzeń wnioskodawczyni były ze sobą zgodne. Co do określenia niezdolności do pracy E. S. Sąd nie podzielił pierwszej sporządzonej w sprawie opinii biegłych z zakresu neurologii i kardiologii, równocześnie jednak należy podkreślić, iż opinia ta była prawidłowa. Brak uznanie niezdolności do pracy skarżącej przez wskazanych biegłych (dr H. S. i dr B. A.) wynikał z faktu, iż rozpoznane przez tych biegłych schorzenia nie powodowały niezdolności do pracy z przyczyn neurologicznych i kardiologicznych. Przyczyny ortopedyczne wskazanej niezdolności prawidłowo określi zaś biegli z zakresu ortopedii (dr Z. T.) oraz z zakresu medycyny pracy (dr L. M.). Sąd w pełni podzieli ich opinie uznając je za jasne, logiczne i wyczerpujące. Opinie te zostały sporządzone przez lekarzy posiadających wysokie kwalifikacje zawodowe i doświadczenie z zakresu dolegliwości występujących u skarżącej. Biegli wszechstronnie ocenili stan zdrowia E. S. i wydali opinie po przebadaniu jej i po zapoznaniu się z treścią zgromadzonej dokumentacji medycznej. Pełnomocnik organu rentowego i wnioskodawczyni nie wnieśli zastrzeżeń do treści tej opinii.

Zważyć również należy, iż opinia biegłych dostarcza sądowi wiedzy specjalistycznej koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenie rentowe, w tym rodzaju występujących schorzeń, stopnia ich zaawansowania i nasilenia związanych z nimi dolegliwości, stanowiących łącznie o zdolności do wykonywania zatrudnienia lub jej braku. Sąd nie może - wbrew opinii biegłych - oprzeć ustaleń w tym zakresie na własnym przekonaniu (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2007 r., III UK 130/06, OSNP 2008/7-8/113, Lex 368973). Sąd Okręgowy obdarzył również wiarą dowody z dokumentów zgromadzonych w aktach organu rentowego i aktach niniejszego postępowania. Ich treść, forma oraz fakt sporządzenia przez uprawnione podmioty nie budziła wątpliwości Sądu oraz nie była kwestionowana przez strony.

Odwołanie jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2015r., poz. 748 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 i 7 ustawy albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Zgodnie z treścią art. 58 ust. 1 pkt 5 ustawy warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat.

Natomiast z przepisu art. 58 ust. 2 wynika, że okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy;

do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej.

Jak stanowi art. 59 ust. 1 ustawy, osobie, która spełniła warunki określone w art. 57, przysługuje:

- 1) renta stała – jeżeli niezdolność do pracy jest trwała;
- 2) renta okresowa – jeżeli niezdolność do pracy jest okresowa.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Orzekając na podstawie uwzględnionych opinii biegłych Sąd Okręgowy uznał, iż stan zdrowia wnioskodawczynie powoduje występowanie u niej niezdolności do pracy w okresie wskazanym w opinii biegłych, to jest od dnia 20 lipca 2013r. do dnia 31 lipca 2016r. Dzień początkowy przyznania renty został określony od 1 stycznia 2014r., to jest od miesiąca złożenia wniosku o prawo do świadczenia.

Mając na względzie powyższe, Sąd Okręgowy na mocy powołanych przepisów i art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.